

Hổ Chuột, Ơn Nghĩa Báo Đền

Thân tặng anh chị Phạm Bá & Ý Nguyên

Con mãnh Hổ, mỗi ngày khi bụng đói,
Thường men ra bên bờ suối rình mồi.
Bởi hươu nai chồn cáo ở khắp nơi.
Trời nóng nực, hay tới đây uống nước.

Một bữa nọ, Hổ rình sau ngó trước,
Suốt giờ lâu, chẳng bắt được con gì,
Bỗng thấy một chú Chuột bé tí ti,
Ở trong hang, bò ngay ra trước mặt!

Hổ giương móng vuốt, vồ con Chuột nhất,
Tính bỏ vào mồm, nuốt phắt cho xong!
Chuột hoảng hốt van xin: “*Con lạy Ông!*
Mở lượng hải hà, tha con làm phúc!”

*Họ nhà Tý, vốn xưa rày nghiêm túc,
Chưa hề xúc phạm tới Chúa Sơn Lâm!
Vả thân con, nhỏ nhít như cái tăm,
Thật chẳng đáng dính kẽ răng Ông Cọp”.*

Nghe lạy lục, Hổ động lòng thương xót,
Xòe vuốt ra, tha mạng chú Chuột con.
Chuột lủi vào hang, chẳng kịp cảm ơn,
Hổ cũng bỏ qua luôn, coi chuyện nhỏ!

Ít lâu sau... Chẳng ngờ con Hồ đó,
Bị rủa ro, sập lưới của thợ săn.
Nó găm lên, cố thoát, nhưng bất thành,
Đành ủ rũ trong lưới gai, chờ chết!

Ngay lúc đó, Chuột ghé ngang, hay biết,
Liền cong đuôi, mải miết chạy về hang!
Kêu cháu con và tất cả họ hàng,
Ra cắn bung lưới, cứu cho Hồ thoát!

*

Chuyện ngụ ngôn này, răn đời bao quát,
Ta cứu người, người cứu lại mai sau.
Chuyện ơn nghĩa, có báo ứng thật mau,
Ban ân đức, thì đức ân đền đáp! (*)

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả:

quocbao_30@yahoo.com

(*) Bài thơ trên, cảm hứng qua, phần nói chuyện của Cố GS. Phạm Trọng Lê (*kể chuyện Hồ và Chuột*) trong ngày "Ra Mắt Sách" "Bên Kia Bờ Nhớ" của Phạm Bá & Ý Nguyên

(youtube do NAG Phạm Văn Tuấn thực hiện)

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranQuocBao.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 8200 TÁC PHẨM